

**Oświadczenie złożone
przez senatora Marka Trzcíńskiego
na 51. posiedzeniu Senatu
w dniu 26 marca 2010 r.**

Oświadczenie skierowane do minister pracy i polityki społecznej Jolanty Fedak

Wsparcie instytucji państwowych w zakresie niezbędnej pomocy pieniężnej i organizacyjnej dla osób niepełnosprawnych oraz ich opiekunów jest nieadekwatne do zgłaszanych potrzeb, chociaż art. 69 konstytucji stanowi, że władza publiczna udziela osobom niepełnosprawnym pomocy, jeśli chodzi o zabezpieczenie egzystencji, przysposobienie do pracy oraz komunikację.

W istniejących przepisach dotyczących świadczeń rodzinnych przewiduje się świadczenie pielęgnacyjne w wysokości 520 zł dla opiekuna niepełnosprawnego dziecka, który nie podejmuje pracy lub rezygnuje z zatrudnienia w związku z koniecznością sprawowania nad nim opieki. Całodobowa piecza nad chorym wymaga ciągłej uwagi, oznacza rezygnację z własnych planów zawodowych i skupienie się wyłącznie na potrzebach egzystencjalnych dziecka. Wokół braku rozwiązań systemowych w zakresie wsparcia osób niepełnosprawnych powstaje wiele kontrowersji. Odgórnie ustalane kwoty zasiłków i świadczeń nie rekompensują nawet w najmniejszym stopniu podstawowych potrzeb osób dotkniętych niepełnosprawnością oraz ich opiekunów. Większość rodzin, które borykają się z problemem niepełnosprawności, żyje na skraju ubóstwa. Dla zobrazowania powiem, że placówki takie jak domy pomocy społecznej czy zakłady opiekuńczo-lecznicze, które również opiekują się niepełnosprawnymi, otrzymują od państwa na utrzymanie pacjenta wsparcie finansowe w wysokości około 2 tysięcy zł miesięcznie. Personel takich ośrodków jest wynagradzany za swoją pracę, a wysokość tej kwoty znacznie przekracza wysokość wymienionego świadczenia pielęgnacyjnego, tę kwotę 520 zł.

W sytuacji, kiedy otrzymywane świadczenia nie wystarczają nawet na utrzymanie, trudno aktywować osoby niepełnosprawne i ich opiekunów do podjęcia działań przystosowujących do quasi-samodzielności. Mając na uwadze apele, jakie docierają od opiekunów osób niepełnosprawnych, informacje o problemach finansowych i braku fachowej pomocy ze strony instytucji państwowych prawnie do tego zobowiązanych, chciałbym zadać Pani Minister pytanie: jakie działania podjął lub zamierza podjąć resort w najbliższym czasie, aby rozwiązać trudną sytuację osób opiekujących się swymi niepełnosprawnymi dziećmi?

Z wyrazami szacunku
Marek Trzcíński